

ham og hans Parti, hvis hans Parti ikke hurtigst muligt kommer fra det. Der maa hviskes ham endnu mere i Øret, hvis det skal være muligt for ham at komme bort fra det, han har sagt.

Formanden: Det 5te Medlem for Skanderborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg vil gerne først takke den højtærede Finansminister for hans gode Tro til min Opfindsomhed. Jeg har imidlertid selv fundet paa dette med Kvar-talsskatten. Det er ikke saa forfærdelig vanskeligt at faa Øje paa, at Ministeren i dette Lovforslag foreslaar at forhøje alle Skatteprocenterne. Det, jeg foreslaar, er ikke, at de med 5 000—10 000 Kr.s Indtægt skal betale mindre i Skat, men jeg henstiller, om den Progression, der ligger mellem 3 000 og 10 000 Kr., ikke muligt burde forandres en lille Smule. At der deri skulde ligge et Angreb paa de smaa Indtægter, kan jeg paa ingen mulig Maade anerkende. Jeg er med til, at Indtægter paa 5 000—10 000 Kr. skal betale forholdsviis mere i Skat, end Indtægter paa 3 000—5 000 Kr., at der i det Syn paa Sagen, der gaar ud paa, at Progressionen skal være en Smule anderledes, skulde ligge noget politisk forbryderisk, det tror jeg kun kan være udgransket i den højtærede Finansministers kloge Hjerne.

N. Neergaard: Jeg føler mig ikke fristet til at udfolde nogen stor Veltalenhed for et Ting, som vistnok under hele denne Debat har talt ca. 30 Medlemmer. Det er langt mere fristende for mig at indskrænke mig til nogle faa korte Bemærkninger for muligt at gøre Debatten fær-dig i Dag. Hvad der yderligere siges, tror jeg ikke vil bidrage synderligt til at fremme Overenskomsten om Lovene paa den ene eller anden Maade. Det kan kun ske i Udvalget.

Jeg vil atter sige til den højtærede Finansminister — jeg har allerede sagt det meget klart i mit første Foredrag —, at det, der vil blive Udvalgets Opgave, er først at komme til saa megen Klarhed som muligt over, hvor meget der behøves i inde-værende Finansaar og i næste Finansaar. Deraf maa det afhænge, hvor store Skatter den højtærede Minister skal have bevilget. Naar man saa er kommet til Klarhed over det, kan man begynde at tale om, hvorledes de paagældende Skatter skal udredes, og hvilke Ændringer der maa

gennemføres i den højtærede Finansministers Lovforslag. Men jeg gentager, som jeg sagde i mit første Foredrag, at Dækning skal der til. Spørgsmaalet er, hvor-meget der skal dækkes. I saa Henseende er der vel givet et Bidrag under Forhand-lingerne her, særlig i det Foredrag, den højtærede Indenrigsminister holdt i Gaar. Imidlertid har jeg ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Fortrykket. Det kom vist, ganske kort før jeg fik Ordet, og da jeg skulde høre efter Debatten, har jeg ikke kunnet gøre mig bekendt med de faldne Udtalelser udover det, jeg hørte i Gaar. Men alle disse Opgivelser maa vi tage under Behandling i Udvalget og faa dem nærmere opklaret og søge at naa til et Resultat. (*Indenrigsministeren:* Fortrykket er ikke kommet endnu.) Naa, det er det maaske ikke.

Den højtærede Indenrigsministers Be-mærkninger overraskede mig for saa vidt ikke. Thi hver Gang man oplader sin Mund fra Ministerbænken om de finan-sielle Forhold, viser det sig, at vi sidder endnu dybere i den finansielle Misère, end man havde troet paa Grundlag af tidligere Udtalelser. Selv om jeg maa tilstaa, at Rigs-dagen ganske vist har vedtaget alle de for-skellige Love, paa Grundlag af hvilke den højtærede Indenrigsminister har handlet — jeg har aldrig paastaet, at han har afholdt disse Udgifter uden Bevilling —, er det ganske umuligt for Rigsdagen at vide, hvor store Beløb disse Loves Udførelse koster. Det er noget, den højtærede In-denrigsminister sikkert heller ikke ved længe i Forvejen; i hvert Fald havde den Fejl, som den højtærede Finans-minister gjorde sig skyldig i sidste Efteraar ved at love Balance paa inde-værende Finansaar, ikke været tænke-lig, hvis den højtærede Indenrigsminister havde haft noget mere Rede paa, hvor langt Udgifterne løb op. Fordi man ken-der Lovene, er det ingenlunde givet, at man har Kendskab til, hvor store Udgif-terne bliver, og hvis den højtærede In-denrigsminister har Ret i, at uden nogen som helst Forlængelse af de bestaaende Dyr-tidslove vil de 200 Millioner, som er for-langt for indenværende Finansaar, medgaa, tilstaaer jeg, at det er atter en af de ube-hagelige Overraskelser, som man faar saa godt som hver Gang, der tales om finan-sielle Forhold fra de høje Stole.

Den højtærede Finansminister vilde gøre gældende, at der laa i hans Udtalel-ser ingen som helst Beklagelse over Ud-gifterne fra Indenrigsministeriets Side; og